

23. А управитель-тъ каза : Че какво зло е сторилъ ? А тѣ много повече выкахъ, и казувахъ : Да ся распне.

24. И като видѣ Пилатъ че нищо не ползува, но повече мълва бива, зѣ водѣ, омы си рѣцѣ-тѣ прѣдъ народъ-тѣ, и казуваше : Неповиненъ съмъ азъ отъ кръвь-тѣ на тогозь праведника ; вы да видите.

25. И отговори всичкый народъ и рече : Негова-та кръвь на насъ *да бжде*, и на чада-та наши.

26. Тогази имъ пуснѣ Варавѣ ; а Исуса би, и прѣдаде го на распятіе.

27. Тогази войни-тѣ управителиви, оттеглихъ Исуса въ прѣто-рїи-тѣ и събрахъ на връхъ него всичкый-тѣ полкъ.

28. И съблѣкохъ го та го облѣкохъ въ една червенѣ дългѣ дрехѣ.

29. И сплетохъ вѣнецъ отъ трѣніе, та го наложихъ на главѣ тѣ му, и трѣсть въ десницѣ-тѣ му ; и колѣничихъ прѣдъ него, та му ся поругавахъ и казувахъ : Радуйся, Царю Іудейскый !

30. И като го заплюхъ, зѣхъ трѣсть-тѣ, и удряхъ го по главѣ-тѣ.

31. И като му ся поругахъ, съблѣкохъ му дългѣ-тѣ дрехѣ, та го облѣкохъ въ неговы-тѣ дрехы ; и го закарахъ да го распнѣтъ.

32. И на излѣзваніе намѣрихъ человекъ Киринеянинъ, на име Симонъ ; него накарахъ да носи кръсть-тѣ му.

33. И като стигнѣхъ на мѣсто-то нарицаемо Голгова, което ся тѣлкува Лобно мѣсто,

34. Дадохъ му да піе оцетъ размѣсенъ съсь жльчкѣ ; и щомъ вкуснѣ, не рачаше да піе.

35. И като го распнѣхъ, сподѣлихъ си дрехы-тѣ му, и хвърлихъ жрѣбіе : за да ся сбѣде речено-то отъ пророка : Раздѣлихъ дрехы-тѣ ми помежду си, и за облѣкло-то ми хвърлихъ жрѣбіе.

36. И сѣдѣхъ та го пазѣхъ тамо.

37. И възложихъ надъ главѣ-тѣ му обвиненіе-то му написано : **ТОЙЗИ Е ИСУСЪ ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙСКЫЙ.**

38. Тогази быхъ распнѣти съ него двама разбойници, единъ отъ десно и единъ отъ лѣво.